

10

největších chyb
při výchově psa
*a jak se jich
vyvarovat.*

PES
TRA

Rozhodujete se, zda si domů přivést nového čtyřnohého přítele? Jste čerstvým majitelem štěněte? Máte psa už déle? Zajímá vás kynologie a rádi byste se dozvěděli, co můžete udělat ve výchově a výcviku lépe? Pokud ano, pak je tento ebook právě pro vás.

Jsem trenérkou asistenčních psů v neziskové organizaci Pestrá – psí asistence. Ve své dlouholeté kynologické praxi se setkávám s několika základními chybami, které majitelé psů stále opakují. Sestavila jsem proto pro vás desatero nejčastějších chyb zbytečně komplikujících soužití člověka se psem. Ke každému problému přidávám radu, jak se nežádoucí situaci vyhnout, nebo ji dokonce napravit. V některých případech je řešení velmi snadné, někde je naopak na místě řešit problém komplexně a případně i vyhledat odbornou pomoc.

Tak jako je třeba s pokorou a sebereflexí pracovat na vztazích mezilidských, tak je také důležité být pozorný ve vztahu se psem. Neberme naše přátelství jako samozřejmé, ale pečujme o něj jako o květinu. Budu ráda, když z následujících řádek načerpáte inspiraci pro kvalitnější soužití s vaším nejlepším parťákem.

1

Špatný výběr plemene

Než si vůbec psa přivedete domů, důkladně si tento krok promyslete. Až příliš často se stává, že trpí pes i páníček jen proto, že se majitel řídil více aktuální „módou“ než rozumovou úvahou. Každé plemeno bylo vyšlechtěno za určitým účelem a ne všechna plemena se hodí pro každého. Jiný pes bude vhodný pro seniora žijícího o samotě, jiný zase pro aktivní rodinu, která často vyráží na výlety. Při výběru plemene vezměte v úvahu, jakým žijete stylem života, zda bydlíte v bytě, či v domě se zahradou, kolik času budete se psem trávit a zda se s ním chcete věnovat nějakému sportu.

**Pes i člověk si musí sednout povahou
a stylem života. Vybírejte pečlivě.**

2

Špatná socializace

Pes, který se po odebrání od feny dostatečně neseznámí během prvních několika měsíců s co nejširším spektrem situací, prostředí, lidí a zvířat, bude mít problémy se svým chováním do budoucna. Může se stát, že pes, který nikdy neviděl např. dospělého muže, staršího člověka nebo dítě, bude už vždy cítit nejistotu v jejich přítomnosti. Nesocializovaný pes nemusí být akceptován ostatními psy ani jinými zvířaty, těžko se naučí cestovat různými dopravními prostředky a nemusí si už nikdy zvyknout na nové zvuky. Problémy mohou přetrvávat po celý jeho život a bude to obtěžovat nejen majitele, ale i ostatní lidi v okolí.

Od útlého věku dbáme na pestrou
socializaci.

3

Neznalost psí řeči

Často lidé mluví lidskou řečí na psa, ale zapomenou se naučit číst v řeči psí. Pes k nám vysílá signály, kterými dává najevo, jak mu je, jakou má náladu, a dokonce nám oznamuje, jaká bude jeho reakce vůči lidem, psům či jiným zvířatům. Zde je každá paušalizace marná, ale je důležité si uvědomit, že jsou zde dva partneři pro komunikaci. Buďte vnímaví a nesoustřeďte se jen na prosazení své vůle. Je třeba pozorovat konkrétní tělesné projevy, kterými pes reaguje na určité situace.

Věnujte velkou pozornost signálům, které váš pes vysílá. Sledujte postavení uší a ocasu, cenění zubů a zvedání pysků, celkový postoj a hlasové projevy.

4

Nedůslednost

Také opakujete povel několikrát, a když se vám nedaří přesvědčit psa, aby vás poslechl, raději to necháte být? Takto si jen zaděláváte na budoucí problémy. Pes rychle pochopí, nebo už dávno pochopil, že vás nemusí poslouchat, a že když vytrvá, dosáhne svého. V klidu a trpělivě trvejte na svém povelu, dokud jej pes neprovede. A pozor, pes musí jednoznačně rozumět tomu, co po něm chcete. Používejte jasné stručné povely. Např. „Rone, sedni.“ místo „Ronánku, kolikrát ti mám opakovat, aby sis sedl a zůstal na místě, no co jsem ti říkala, tak tady si hačni, no ne, takhle ne...“

Pokud dáte psovi povel, důsledně
trvejte na jeho splnění.

5

Polidšťování psa

Společně se psem žijeme v hierarchicky rozložené smečce o několika jedincích, členech naší domácnosti, ať už jsou to lidé, nebo zvířata. Jakmile pes vycítí, že nejste vůdcem této smečky vy, automaticky přebírá velení a dělá si, co chce. Ze psa se tak často stává malý uzurpátor, který určuje vlastní pravidla hry, leze vám do postele v době vaší nepřítomnosti, skáče na stůl, dožaduje se jídla od stolu. Když potom opravdu potřebujete, aby tyto věci nedělal, pes vás nebude respektovat. Opravdu tohle chcete? Je v zájmu páníčka, ale i jeho psa, aby vůdcem smečky byl člověk.

Rozmyslete si předem, co pes může a co už ne, a dodržujte stanovená pravidla.
Vůdcem smečky jste vy.

6

Nedostatek času

Jste dvanáct hodin v práci a pes je doma po celou tu dobu sám? Asi není překvapením, že se bude doma sám nudit, bude nešťastný a najde si vlastní zábavu. Ve vaší nepřítomnosti se bude věnovat podobným koníčkům jako kousání věcí, štěkání, hrabání nebo i sebepoškozování (okusování tlapek a ocasu). I když budete celý den doma, psovi nebude stačit dvakrát denně obejít dům, aby vykonal potřebu. Štěně potřebuje venčit velmi často, a to po dvou až třech hodinách. Dospělého psa bereme na procházku nejméně cca po šesti hodinách, což vychází na tři až čtyři procházky za den. Živý, inteligentní a společenský tvor vyžaduje vaši pozornost. Musíte mu takříkajíc zaměstnat hlavu, aby byl doma hodný a spokojený. Při dlouhodobé samotě a nedostatku podnětů váš pes velmi trpí.

Nenechávejte psa doma samotného déle než 6 hodin, pravidelně s ním chodte na dlouhé procházky a přemýšlejte o dalších společných aktivitách, třeba o sportování se psem.

7

Členové rodiny při výcviku netáhnou za jeden provaz

Při výcviku musí celá rodina respektovat metodu výcviku, na které se společně domluví. Všichni volejte na psa stejnou podobou jeho jména a dávejte mu stejné povely, aby vždycky věděl, co po něm chcete, a nebyl zmatený.

Dohodněte se v domácnosti na
jednotném přístupu k psovi.

8

Odměňování a kárání ve špatnou chvíli

Pes se řídí především krátkodobou pamětí a bezprostředními vjemy. Odtud se také nejrychleji učí. Pokud psa pochválíte nebo potrestáte půl dne poté nebo i jen o minutu později, už je to zbytečné a pes si svůj výkon a vaši reakci nedá dohromady. Vaše úsilí vyjde vniveč a pes se nic nenaučí. Pochvala má být jednoslovná, pronesená zvesela, s nadšením a s výraznou intonací. Obdobně to platí pro vyjádření vašeho nesouhlasu. Majitelé často kárají psa třeba i několik hodin po nežádoucí činnosti. Přijdete domů, kde na vás čeká rozházený obsah koše po celém bytě nebo rozkousané vaše oblíbené boty. Co uděláte? Naštve se a chcete dát psovi jasně najevo, že takhle tedy ne. Jakmile začnete s káráním, pes nasadí provinilý výraz a zaleze si pod stůl, což si vyložíte tak, že se za ten nepořádek opravdu stydí. Jenže většinou je to tak, že vám pes svým provinilým výrazem neříká, že se příště polepší, ale mnohem spíše reaguje na intonaci vašeho rozčileného hlasu, na váš napjatý postoj a výraz obličeje. Kárání má smysl, pokud japes u nežádoucího chování přímo přistižen.

**Chvalte a kárejte psa ihned po dobře
nebo nesprávně provedeném cviku.**

**Mluvte krátce, jednoznačně a s výraznou
intonací hlasu.**

9

Ponechání výchovy psa pouze na dětech

Malé děti by se měly o psa starat a trávit s ním čas výhradně pod dozorem dospělých. Dítě se postupně učí respektovat potřeby psa a číst jeho signály. Starší děti se již můžou podílet na výcviku, ale hlavní slovo ve výchově by měl mít stále rodič. Za zdárný vývoj zvířete a jeho životní pohodu je zodpovědný vždy dospělý. Při venčení se může stát spousta neočekávaných situací, s nimiž si malé dítě nemusí vědět rady. I když je váš pes hodný a poslušný, nejsou takoví všichni ostatní, které dítě venku potká. Stejně tak se může stát, že se váš pes něčeho poleká a zpanikaří. Pes navíc často neuznává autoritu dítěte a nemusí jej v kritické situaci poslechnout. Společné venčení s rodiči je tedy samozřejmostí.

Nenechávejte malé děti, aby bez dozoru dospělých trénovaly se psem nebo jej samostatně venčily.

10

Přehnaná očekávání od psa

Viděli jste, jak sousedův pes válí sudy na povel, ochotně panáčkuje a běhá slalom mezi páníčkovými nohama, azatoužili jste po tom, aby i ten váš hafan uměl všechny ty skvělé triky. Začnete urputně trénovat, ale váš pes se ne a ne naučit vše, co po něm chcete, a už vůbec mu to na váš vkus nejde tak rychle, jak by mělo. Mějte, prosím, se svým pejskem trpělivost a nechodte za hranice toho, co může zvládnout. Smiřte se s tím, že každé zvíře má vlohy k něčemu jinému, stejně jako je tomu u člověka. Může se stát, že se požadované cviky nemusí naučit vůbec nebo mu to bude trvat delší dobu. Je to dáno rozdílnými tělesnými a povahovými dispozicemi, věkem, vrozenými sklony daného plemene, aletřeba i negativními zkušenostmi z minulosti. Společný trénink by měla být zábava pro páníčka i jeho psa, měl by být veden s respektem, láskou a nekonečnou trpělivostí.

Nenakládejte toho při výcviku na svého psa víc, než bude vám i jemu příjemné.

A je to.

Dočetli jste do konce. Možná jste se našli v některých bodech výše a možná s tím chcete něco udělat. Vztah mezi psem a člověkem může mít podobu hlubokého a věrného přátelství. Nedopusťte, aby starosti převážily nad radostí ze společného soužití.

Přeji vám, abyste měli vždy dost trpělivosti, důslednosti a lásky pro svého psího přítele.

A pokud si s něčím nebudete vědět rady, jsem tu pro vás.

Ozvěte se mi. Ráda vám poradím s výcvikem vašeho pejska. Můžeme se také domluvit na individuálních lekcích.

Tereza Dědková, Pestrá psí poradna

tereza@pestra.cz

728 950 945

Tereza je trenérkou asistenčních psů v neziskové organizaci Pestrá psí asistence. Výcviku a výchově psů se věnuje dlouhodobě, profesionálně a s nadšením sobě vlastním.

Tento ebook vydala Pestrá psí asistence.

Více o Pestré psí poradně a neziskové organizaci Pestrá psí asistence najdete na www.pestra.cz.

© Pestrá společnost, o.p.s., 2017

Copyright © Tereza Dědková, 2017

Graphic design © Jan Augusta, 2017

Perbra.cz

